

РЕШЕНИЕ

№ 5675

гр. София, 21.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Георги Бозуков

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоил Томов, като разгледа дело номер **6425** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. И. Ч., чрез адв. П. Д.-САК срещу решение от 21.01.2020 г., постановено по НАХД 6274/2018 г. на СРС, Наказателно отделение, 9 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 293 от 02.02.2018 г. на началник на Първо РУ-СДВР. С последното НП на жалбоподателя на основание чл. 212 от ЗОБВВПИ е наложено административно наказание-глоба в размер на 2000/две хиляди/ лева, за извършено нарушение по чл. 59, ал. 1 от ЗОБВВПИ.

Касаторът оспорва като неправилно постановеното решение. Сочи, че съдът неправилно е възприел показанията на актосъставителя и липсват мотиви на решението. Твърди, че е налице нарушение на чл. 40 от ЗАНН. Моли да бъде отменено решението на СРС и вместо него да се постанови друго, с което изцяло да се отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – 01 РУ към СДВР, редовно призован, чрез процесуалния си представител, излага становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни

основания и доводите на страните, Административен съд София – град, II-ри Касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първостепенния съд, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено от компетентен съд и по отношение на акт – наказателно постановление, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба.

От събраните по делото доказателства се установява следната фактическа обстановка: След извършена проверка св. П. - ПИ-КОС в 01РУ-СДВР е съставил на жалбоподателя АУАН № 293 бл.№ 055077 от 24.01.2018 г. затова, че на 23.01.2018 г. около 11:00 часа в [населено място] неизвестно лице е отнело чанта собственост на В. Ч. от паркиран лек автомобил марка „Ауди“, модел „А 6“ с ДК [рег.номер на МПС] на [улица]срещу [жилищен адрес] съдържаща пистолет „Зиг 3.“ кал. 9x17 мм, № 5219911 -нарушение на чл. 59, ал.1 от ЗОБВВПИ. Оръжието е законно придобито с надлежно разрешение.

Въз основа на АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление /НП/№ 293 от 02.02.2018г. на началник 01 РУ- СДВР, с което на основание чл. 212 от ЗОБВВПИ е наложено административно наказание-глоба в размер на 2000/две хиляди/ лева, за извършено нарушение по чл. 59, ал.1 от ЗОБВВПИ, като фактическите констатации в АУАН, изцяло са възпроизведени от АНО.

За да потвърди процесното наказателно постановление СРС е приел, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са абсолютни по своя характер и да водят до отмяна на обжалваното наказателно постановление. Не са нарушени разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, както и сроковете по чл.34 от ЗАНН.

Безспорно по делото е доказано, че АУАН е съставен от компетентен орган, в присъствието на жалбоподателя. При съставянето на АУАН не е нарушена разпоредбата на чл.40 от ЗАНН, тъй като в случая процесният АУАН е съставен в присъствието на свидетел, присъствал при установяването на нарушението.

Съгласно чл. 59, ал. 1 от ЗОБВВПИ - лицата, получили разрешение за придобиване, съхранение, носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях и разрешение за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, са длъжни да ги опазват от кражби, изгубване и достъп на други лица и да предприемат мерки за недопускане на злополуки или наранявания при употребата им. Настоящият съдебен състав приема заключението на СРС, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства, по безспорен и начин се налага изводът, че от обективна страна жалбоподателят е нарушил чл. 59, ал.1 от ЗОБВВПИ, като от субективна страна е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е общественотоопасните му последици и е целял пряко тяхното настъпване. Наред с горното, правилна е и преценката за осъществяването състава на чл. 212 от ЗОБВВПИ и справедливо е наложено административно наказание-глоба в размер на 2000/две хиляди/ лева - в предвидения в съответната разпоредбата размер.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с

чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, II касационен състав,
РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21.01.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно
отделение, 9 състав, по НАХД № 6274/2018 г.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.